

Ese de d6ve ori in septemana:
Joi-a si Dominec'a.

Pretiuu de prenumeratiune:

pre anu intregu . . . 6 fl. v. a.
" diumetate de anu . . . 3 fl. v. a.
" patrariu de anu . . . 1 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

pre anu intregu . . . 9 fl. v. a.
" diumetate de anu . . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Corespondintiele si banii de prenumeratiune se se adreseze de a dreptulu: Redactiunei „Lumina” in Aradu, cancelari'a episcop6sca.

Pentru publicatiunile de trei ori, ce contienu cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sire garmond) tacs'a e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. 6ra mai sus 5 fl., intielegendu-se intr' aceste sume si timbrulu. — Pretiuu publicatiuniloru se se anticipe

F6ia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

† 16/28. Iuniu 1873.

Telegramu

Sibiu, 28. iuniu la 11. óre 55' minute sér'a.

Nr. 9. Consistoriului gr. or.

Aradu.

Preabunulu nostru Metropolitu Andreiu a adormitu in Domnulu 28. iuniu 6. óre sér'a.

Popea.

Vicariu.

Candu scriemu aceste orduri, Escelenti'a Sa parintele Archiepiscopu alu Ardealului si Metropolitulu romanilor ortodocsi din Ungari'a si Ardealu *Andreiu Baronu de Siagun'a* nu se mai afla in viétia.

Multe lupte a luptatu Elu in viétia, dar lupt'a cea mai desperata si néegala fuse acést'a de pe urma suscepta cu mórtea.

Viéti'a Lui este unu lantiu de triumfuri, reportate in lupte continue pentru binele comunu alu natiunei si bisericeii romane ortodocse; acést'a fuse unic'a lupta in interesulu scumpei Sale vietii, dar durere, fara succesu.

Viéti'a Lui este pentru cei neinteresati mai de aprópe unu meteoru de splendóre extraordinarie ce arare-ori se ivesce pe orizontele vietii omenesci, si lasandu dupa sine o zare lucitóre, strebate dela resaritu pana la apusu si dá privitoriloru uimiti ansa la diferite combinatiuni; pentrucá ómenii mari de regula in cadere dau splendórea.

Mórtea preabunului Archiepiscopu si Metropolitu alu nostru apare inse pentru noi romanii ortodocsi din Ungari'a si Ardealu de cea mai durerósa lovitura, ce putu se neajunga in giurstarile nóstre de astadi.

Abia restaurat'a Metropolia romana in statulu veduviei jelesce pre acel'a caruia are ea se-i multumésca, cá astadi e libera; noi romnii ortodocsi cu lacrimi dureróse deplangemu pre Parintele care ni-a datu pana vietii: libertate si lumina ca nimene altulu.

Siagun'a s'a nascutu la anulu 1808. 20. Decembre (1. Ianuaru 1809.) la Miscoltiu in Ungari'a, din parinti negutiatori Macedo-romani, capatendu in botezu numele *Anastasiu*.

Dupa mórtea tatalui Seu a mersu cu mum'a Sa la fratii acesteia Grabovsky in Pest'a, unde a frecuentatu sciintiele gimnasiale la piaristi, si cele juridice si le-a cascigatu la universitatea din Pest'a.

La anulu 1829. intorcandu-se noulu episcopu alu Versietiiului *Massimu Manuilovicu* din Vien'a la Pest'a si ospetandu-se la DD. Grabovsky, a inviatu pe *Anastasiu* se mérga cu elu la Versietiu si se se faca calugaru. Dupa o consultare cu amiculu seu Dr. Paulu Vasiciu, care atunci studiá medicin'a in Pest'a, 'lu persvadà se se folosésca de ocaziune si se rupa ghiati'a ce nu o a pututu rupe Bojinc'a si altii inaintea Lui, si astfelu se se inaltie la cea mai mare trépta preotiésca spre carea se vedé a fi destinat; s'a si resolvatu a merge si a studiá sciintiele cele teologice in Versietiu, care le finí la anulu 1831.

Cunoscintiele-i temeince si impunatórea-i seriositate insócite de unu exterioru placutu a atrasu dejá ca elevu atentiunea mai mariloru Sei, si dupa absolvirea studieloru teologice numai decátu fú aplicatu ca profesoru la institutul teologicu din Versietiu.

A intratu apoi in cinulu monachalu la manastirea Opova din Sirmiu (la anulu 1832.) capetandu numele *Andreiu*.

Stratimirovicu nu peste multu timpu lu denumi de profesoru la institutul teologicu din Carlovitiu — desi

abea invetia-se a vorb limb'a serbésca — si de secretariu archidiececanu siesi.

La anulu 1837, — dupa mórtea lui Stratimirovicu — fiindu *Andreiu* profesoru de teologie, la S. Petru s'a promovatu de preotu, éra la anulu 1838. in Martiu de protosincelu, de aci fu mai tardiu promovatu de Archimandritu alu manastirei Opov'a.

La anulu 1838. a devenitu la manastirea Covil'a ca prepositu in archidiececa unde a petrecutu pana in augustu 1846.

Prin mórtea episcopului Mog'a devenindu dieces'a Ardealului veduva, Archimandritulu *Siagun'a*, carele prin insusirile Sale fórté recomandatóre sub Metropolitii Stratimirovicu Masirevicu si Raieciciu érá bine vedutu — fú prin rescriptulu regescu din 27 Iuniu 1846 numitu de administratoru diecesei Ardealului, — éra in 1847 prin Sinodulu — care s'a tienutu in Turd'a — in 2. Decembre fú alesu de Episcopu, care alegere sanctionandu-se nu preste multu s'a hierotonitu adeca la anulu 1848. in Duminec'a Tomii de Metropolitulu si Patriarculu Raieciciu intru Archiereu, adeca tocmai candu incepusera incurcaturile politice in tóte tierile, ér mai virtosu in Transilvani'a, la care Episcopulu *Andreiu* luà partea cea mai mare.

In serbatorile Cratiunului 1848. caletóri prin Romani'a si Bucovin'a la Vien'a, deunde intorcandu-se la anulu 1849. la inceputulu lui Septembre prin Bucovin'a si Romani'a, intrandu pe passulu Timisiului a fostu intimpinatu si insocitu de mii de ómeni càlari, in trasuri si pedestri, sub strigatulu entusiasmaticu de se traésca, pana in Brasiovu, unde sub trasulu clopoteloru dela tóte bisericile si petrecutu de music'a rusésca, care pre atunci se aflá in Brasiovu sub generalulu Hasfort, d'abea putu strebate prin stradele indesuite de poporu, cari esira spre intimpinarea marelui óspe; fecióre imbracate in vesminte albe purtau cununi de flori si-i aruncau in trasura.

Starea episcopiei ortodocse din Ardealu nainte de venirea Preasantiei Sale a fostu trista, deplorabila si disordinata. Episcopulu nu érá consideratu cum se cade de nici o parte, érá legatu de nisce conditiuni, care taiéu adencu in autonomi'a bisericeii nóstre dreptu-maritórie, si tindéu la total'a ei nimicire: Consistoriulu érá lipsitu de organizatiunea receruta, érá pusu pe nisce temelii straine ss. canóne si asiediaminturiloru bisericeii nóstre dreptu-maritórie; institutul clericalu se aflá inca in urzela cu unu cursu numai de o diumetate de anu; starea clerului religiós-a-bisericésca érá decadiuta, disciplin'a molesita si necorespondietória ss. canóne si spiritului bisericeii; scóle erau pucine, necautate si pline de scaderi; poporulu cu sutele de mii abatutu dela sínulu legei stramosiesci; de avere a bisericésca diecesana, de fundatiuni nu póte fi nici vórba.

In asemenea giurstrari a luatú Marele Reposatu in vigorósele Sale mani cárm'a diecesei dreptu-credintiósé din Ardealu. De aci in colo viéti'a acestui barbatu raru si alesu de provedintia spre fapte maretie se tiené de Istoria.

La anulu 1851. se inaltia la baronatu, éra la anulu urmatoriu 1852, cu venirea Majestatii Sale in Transilvani'a capetá diplom'a — datata din Sighisiór'a — de Consiliariu intimu alu Majestatii Sale cesareo-regia. De multe ori dicea, cá in tóta viéti'a Lui a avutu numai dóue momente adeveratu placute, si anume: promovarea de protosincelu si distinctiunea de pe urma. Acum'a si-a inceputu lucrarea Sa de binecuventare si mantuire mai antaiu si cu deosebire in mediloculu clerului si poporului din eparchi'a dreptu-maritória romana a Ardealului, ér 'apoi prin lupte si suferintie, osteneli si necasuri, prin jertve si primejdii grele si ne mai audite a reesitu cu ajutoriulu Ddieului parintiloru nostri si prin grati'a Maiestatii Sale imperatului *Franciscu Iosifu* I. a scapá biserice'a si natiunea nóstra

din catusile ferósei sclavii, in care le a fostu aruncatu crudulu si nedreptulu trecutú, a isbutitu, ca la anulú 1864 se restituie stravechi'a nóstrá Metropolia din Ardealu.

Angustimea colóneloru „Luminei“ nu ni permite a presentá publicului nostru cetitoriu unu tablou desevir-situ despre luptele ce au condusu pre acestu mare Archiereu pana la succesulu restituirei vechei Metropolii romane; acest'a e lucrulu istoriei; alu nostru este a constata pe scurtu cumcà „tòte prin trinsulu s'au facutu, si fara de dinsulu nemic'a nu s'a facutu ce s'a facutu.“

A fostu acestu Archipastoriu pentru romanii ortodocsi aceea ce a fostu Moise proroculu pentru Israilteni. Elu cu toiagulu celu plinu de farmecu alu archierei Sale a despartitu in dóue marea ce rosise de suferintiele romanilor ortodocsi.

A lovitú cu toiagulu Seu inimele cele impetrite dela putere, pana ce din aceste a isvoritu dreptate pentru poporulu insetatu de secli, încátu singuru a esclamatú in cas'a Magnatiloru tierii cu Psalmistulu cà „mil'a si adeverulu s'au intimpinatu, dreptatea si pacea s'au sarutatu.“

Si dupa ce Moise a scosu pre poporu din egipetulu absolutismului si erá singuru in fruntea poporului: i-a disu Ddieu prin Iotoru la Esire (XVIII 18 — 24.)

„Cu stricare te vei stricá si tu si totu poporulu acest'a, carele este cu tine: greu este tie lucrulu acest'a, nu-lu vei puté face tu singuru.“

Acum dara asculta-me si-ti voiú dá svatu, si va fi Ddieu cu tine: fi tu poporului intru tòte cele ce sunt catra Ddieu, si pórtá cuvintele loru catra Ddieu.

Si le marturisesce loru poruncile lui Ddieu, si legea lui, si le arata loru càile, pre care se umble si faptele, care se faca.

Si tu alege-ti tie din totu poporulu barbati puternici, temotori de Ddieu, barbati drepti, cari urescu truff'a si ii pune pre densii mai mari preste mia, mai mari preste suta, si mai mari preste cincidieci, si mai mari preste diece.

Ca se judece poporulu in totu ceasulu; era lucrulu celu mare se-lu aduca la tine: era judecatile celea mici se le judece ei, si te voru usiorá si-ti voru ajutá.

De vei face cuvintulu acest'a, te va intarí Ddieu, si vei puté stá, si totu poporulu acest'a se va intórce cu pace la loculu seu.

Si a ascultatú Moise — — — si a facutu tòte câte i-a disu lui.“

Mare spiritu, si adenca intieptiune, ferbinte iubire de dreptate si in felulu seu intru adeveru rara resignatiune personala a intrunitu preabunulu nostru Metropolitu **Andrei** dandu romanilor ortodocsi constitutiunea de a se guverná singuri pre sine. Bine a cunoscutu acestu mare spiritu slabitiunile ómeniloru; a creditu cà póte veni éراس candva timpu nefavoritoriu in care unii fii ai poporului se devina servili: tradatori, dar poporulu nu se va negá pre sine nici o data; a sciutu cà caus'a cea mai drepta este caus'a libertatii poporului, si acésta causa atunci patimesce mai multu candu are *conducetori si apertori slabi la angeru.*

In ingrigirea Sa parintésca pentru binele turmei pastorite de Dinsulu, Elu nu numai fú gat'a puterea ce o avea in manile Sale, dar totu odata prin neobosita lucrare, Elu creá conditiunile purcederei spre bine atátu in viétia natiunala câtu si in cea bisericeasca a romanilor pastoriti de Dinsulu.

In lupt'a, cu absolutismulu ce voiá se incépa o inriurare directa asupr'a bisericei romane ortodocse, precumu si asupr'a scoleloru romane din Ardealu, absolutismulu care voié se faca in Ardealu ce a facutu in Bucovin'a, Elu tare in credintia si tare in iubirea catra poporulu seu si-puse tòte silintiele pentru intarirea bisericei nóstre, care precum in tòte vremile si astadi este singurulu scutu nu numai alu crestinatátii ei si alu romanitátii nóstre.

Astfelu marele defunctu, pentru ca se póta creá o preotime puternica reorganisa ba chiaru intemeia institu-

tulu pedagogico-teologicu alu Ardealului, formandu-Si profesori in strainetate din propriile Sale spese. Sub ingrigirea acestoru pastori sufletesci intinse peste Ardealu o mrege de scóle poporale. Pentru sustinerea acestoru asiedieminte creá ca prin o minunata lucrare fondurile diecesane ce are adi Archidiecea ardeleana.

Intarindu-Si astfelu dieces'a Sa, ingrigirea Lui parintésca purcésa a trece peste marginile acestei diecese intindiendu-se binefacatoriu asupr'a tuturor romanilor ortodocsi atátu din Ardealu câtu si din Ugari'a. Din preuna cu alti barbati, demni conluptatori ai Sei, incepú lucrarea in dóue directiuni otarite: pentru despartirea hierarchica de catra fratii nostri in Cristos serbi, — si pentru restaurarea mitropoliei romane ardelene ce biserica dreptu credintiosa ortodocsa avea inainte de vécuri. Multe ostenele, mari resignatiuni si multa cutesare a cerutu acésta lupta: dar in sfarsitu lucrarea fú coronata cu succesu. Astadi noi, romanii ortodocsi ai Ardealului si Ungariei suntemu o biserica independinta si prin statutului Organicu, de asemenea daru alu *Marelui Archiereu*, biserica organizata pre temeuri canonice.

Au urmatu apoi vremi candu bunulu nostru Parinte *Marele archiereu si Metropolitu Andrei*, dupa tòte jertfele ce ni-a adusu a fostu intimpinatu cu lipsa de recunoscintia. Atunci elu s'a retrasu in sant'a biserica redicandu altariu Ddieului Seu in prea curatulu seu sufletu si cercandu-si fericirea in lucrarea sufletésca si adunarea adeveruriloru sante ce ni-a lasatu ca moscenire.

Se nu vorbimu despre munc'a colosala a revidierii si retiparirii cartiloru bisericesci. Este nu numai destulu dar si multu prea multu, singuru ce avemu in literatur'a nóstra bisericesca, scrierile ce ni-a remasu dela dinsulu.

„Dreptulu Canonicu“ este unu opu de renume europénu, unu opu prin care Elu nu numai a pusu temeiu sciintiei nóstre canonice, ci a castigatu totu odata romaniloru onóre in faci'a lumii.

Nu mai pucinu bogate in idei este „Enchiridionulu“ din preuna cu celelalta scrieri ale Sale. Ele de o potriiva forméza temeului literaturii nóstre bisericesci.

Metropolitulu **Andrei** a fostu unu romanu mare, multa vreme centrulu miscariloru nóstre nationale; Elu a fostu unu Archiereu mare, creatoriulu stariloru nóstre bisericesci de astadi; Elu a fostu unu literatu mare; formatoriulu temeiloru literaturii nóstre bisericesci. — Multu am perdutu in trinsulu! — Ori unde privimu, in ori care parte a vietiei nóstre, susu si diosu, pretutindenea aflámu urmárele bine facatóre ale vietiei Sale preamarite.

Ce a fostu **Siagun'a** pentru biserica si natiunea Sa, se va cunosce in adeverat'a sa valóre numai acum'a candu Dinsulu nu e mai multu intre noi.

Omulu ca iérb'a, dilele lui ca flórea campului! Tatalu átotu puternicu, care da lumii viétia si sadescé in omu schintéu'a Ddieirei, Elu este Domnu a tòte, Elu este poruncitoriu neseversitu, vointi'a Lui redica lumi, si lumi preface in nimica. Din nemargini'a Sa bunavointia, Elu adi a chiamatu la Sine pre fiulu pamentului lasandu biserica Sa veduva, si orfani pre fiii Parintelui chiamatu din asta lume trecatóre, la o viétia plina de neseversita fericire. —

A voitu Domnulu si vointi'a Domnului s'a implinitu! Credintiosiloru preamariti numele Domnului!

Romaniloru! imbracati doliu si plangeti cum au plansu egiptenii pre Patriarhulu Iacobu 70 de dile, si asemenea cum au plansu fii lui Israilu pe profetulu Moise 30. de dile; au dóra mai pucinu merita acestu mare Archiereu alu vostru ca se-lu plangeti si se-lu jeliti intocmai ca ceia pre Iacobu si cesti'a pre Moise, ba mai pucinu nici acest'a; inse *Siagun'a* n'au muritu, càci faptele si spiritulu Seu au remasu nemuritóre in tocmai ca ale lui

Iacobu si Moise; primiti dara mostenirea ce v'a lasatu Elu si preamariti numele Lui.

Preoti! Voi ce ati fostu cét'a, a supr'a careia a descarcatu CârmaCiulu vostru o parte din bine. facătoarele Sale ingrigiri, astadi Conducatoriulu vostru nu este mai multu: pastrati invetiaturile ce ati primitu dela Dinsulu; fiti credintiosi intiepteloru porunci a le Sale si, îmbracati in doliu, ingenunchiati in momentul trecerei Sale in cealalta lume, redicandu rugamintea vóstra catra atotu puterniculu Parinte ca se primésca la Sine pre celu chie-matu dela voi.

Dee ceriulu, ca umbr'a Sa se ne scutésca de totu reulu si se ne povetiúésca pe calea cea adevărata, ca asia se i se mărésca numele lui in veci. Aminu.

Cugetamu a fi potrivit a reproduce cu acésta trista ocaziune vorbirea cu care l'a salutat II. Sa dlu consilieriu aulicu J. Bolog'a la serbarea dilei jubilara a. Prea Santitului si Prea Luminatului Parinte Metropolitu **Andrei**.

Esclentia:

Prea-santite si Prea-luminate Parinte Archiepiscópe si Mitropolitel

„Impilatu-au la pamentu viet'a mea; intratu-au ape pana la sufletulu meu; afundatu-me-am in noroiulu adencului si nu este stare; ostenitu-am strigandu, amortitu-a grumazulu meu, slabitu-au ochii mei; inmultitu-se-au mai pre susu de câtu perii capului meu cei ce me goniau pre mine cu nedreptate.“

Asia suspiná asia si-plangea sórtea cea amara sant'a nóstra maica biserica seculi întregi, seculi petru ea plini de suferintie.

Ea, — carea dela inceputulu ei a avutu, avea si are asiediminte divine si drepturi inalienavere, si carea, gubernata pre temeulu acestor'a prin sine si de sine dupa institutiunile sale pururea sante, avea se aduca cele mai bune fructe atâtu pentru noi fii sei, câtu si pentru celelalte societati omenesci; ea dicu, in tempulu intunerecului, in tempulu suprematiei, in tempulu netolerantie, se despoia de liber'a intrebuintiare a drepturilor, a institutiunilor sale propriie; *i se rapí autonomi'a*; se dedú prada influintiei straine si se apesá; se puse in catusi, cari ro-deau la firulu vietiei ei; se persecutá si se maltratá, pana candu de abia mai remase cu atât'a resuflare, câtu se mai póta strigá, cum strigase óre-candu slabanogulu dela scaldatórea oiloru: „Dómne, omu nu amu!“

„Da! „Dómne omu nu amu,“ a eschiamatu dulcea nóstra maica biserica din timpurile cele mai vechi ne-contentitu si totú in zadaru pana la anulu 1846., candu se îndurá bunulu Dumnedieu si spre dens'a si ascultandu-i rogatiunea i tramise *omulu*, dupa care insetase atâtu amarú de tempu.

I Te tramise pre Esclenti'a Ta, Prea-Santite si Prea-luminate Parinte pre omulu celu *chiamatu*, de a o mantú de slavia, recastigandu-i autonomi'a rapita. O missiune acést'a Prea-Santite, pre câtu de marétia, pre atatu si, de grea, pre care inse o-ai implinitu, Esclenti'a-Ta, dupa cum se doriá fierbinte si se cerea cu dreptu si dreptate!

Cátu Te aduse bunulu Dumnedieu la *anulu* 1846, — la inceputulu acestui acutn decursu patrariu de seculu, — ca vicariu generalu in midiloculu nostru ai midilocitu insuti si de locu, in anulu 1847., intrebuintiarea unui dreptu cardinalu bisericescu, pastratu inca *incétu-vu* ca prin o minune, intrebuintiarea dreptului *de a alege episcopu*.

Dupa ce in urm'a acestei alegeri ai primitu in anulu 1848. ca episcopu conducerea santei nóstre maice bisericici numai de câtu ai scosu din intunereculu, in carea se ascunsesese, documentele, cari justificau si revindecau au-

tonomi'a santei nóstre biserice, ca santa proprietate a ei, si pretindendu recunóscerea validitatiei acelor'a ai cerutu restituirea acesteia.

Ai intempinatu pedeci, pedeci mari, pedeci desmentatóre; acelea inse nu te-au desmentatu, ci din contra te-au intaritu in credintia, te-au intaritu in perseverantia, ai primitu si ai portatu in contr'a lorú lupta barbatésca, lupta in delungu duratória lupta drépta si buna, lupta onorifica.

„Fundulu aduncului lu-ai descoperitu si pre uscatu pre ai tei i-ai trecutú;

„Portile cele de arama le-ai sfarimatu, incuitorile cele de fieru le-ai sdrobotu si ne-ai scosu pre noi din intunerecu si din umbr'a mortiei;

„Deslegatu-ne-ai de catusiele cele vechi, mantuitu-ne-ai de cursele, cari ni se puneau nóua, si ai invinsu pre leii cei mancatori, sferamendu-le dintii;

„Cei ce dormiamu intru intunerecu, — vediendu-te pre tine lumina, — amu inviétu, ne-amu desteptatu, si amu aflu adevéralu;

„Robi'a Sionului tu o-ai scosu din Vavilonu si pre noi din patimi la vietia ne-ai scosu,“ Parinte. Si asia ai invinsu, ai invinsu, Prea santite Parinte, spre mangaerea nóstra.

Ne-ai recastigatu adeca autonomi'a biserice, si prin ea ne-ai intaritu, ne-ai asiguratú biserici'a refugiulu, scutulu mosiloru si stramosiloru nostri si alu nostru insusi.

Ne-ai scapatu din ghiarele trecutului celui amarú, durerosu; ne-ai procuratu unu presentu mai indestulitoriu si ne-ai preparatu unu venitoriu mai fericitu!

Pentru aceea constatandu noi, biserici'a cea via, cu cea mai adancu simtita mangaere, sub ceriulu liberu, inaintea lui Dumnedieu si inaintea lumii victori'a reportata de Esclentia Ta spre mantuirea nóstra, jublamu, jublamu; serbamu serbatórea de bucuria se-ti aducemu „tie cantare de biruintia cantandu si strigandu:“ „Marire tie, celui ce ne-ai aretatu nóue lumina!“

Pentru aceea, ca jubileria nóstra se devina perfecta, ne-am adunatu aici, ne-am adunatu in choru fratiescu si fiescu se te rogamu a te bucurá cu noi dimpreuna, si se-ti dicemu: „bucura-te anghir'a nóstra cea tare si nemiscata; veselesce-te incepatoriulu pastoriloru, impregiurulu teu vediendu-ti pre fii tei, purtandu stalparile fapteloru tale celoru bune.“

Amu venitu, Pre-santite Parinte, se-ti descoperimu, se-ti marturisimu, cá nepricependu-ne noi: „cu ce cununi vrednice de lauda se te incununamu,“ ca pre unu erou între luptatori adunandu-ne astadi cu unu glasu te laudamu: *cá alergarea ti-ai implinitu, credinti'a ti-ai paditu si cununi'a victoriei ai luatú, mantuintu-ne pre noi, cei ce vomu severú cu credintia pururea onorata pomenirea ta*“

Amu venitu se-ti aducemu, cea mai fierbinte multiamita pentru nenumeratele binefaceri, de cari ne-ai invrednicitu, si in locu de resplata, spre carea ne lipsescu poterile, ne lipsescu medilócele, se-ti apromitemu serbatorece: cá-ti vomu urmá cu cea mai stricta acuratetia in aperarea si conservarea drepturiloru nóstre bisericesci; vomu fi tari si neclatiti in credinti'a nostra stramosiésca; ti-vomu imita faptele si-ti vomu implini dispositiunile, in bine intielesulu interesu ala santei nóstre maici biserice.

Dreptu aceea fii odihnitú, fii liniscitu!!!

Amu venitu, ca cu totii dimpreuna se multiamimu din adencurile inimiloru nóstre atotupoternicului Dumnedieu, cá ni te-a daruitu si ni te-a tienutu unu patrariu de seculu!

Amu venitu in fine, ca din tóte poterile se rogamu pre Dumnedieulu parintiloru nostri, ca se ni te mai tiená inca multi fericiti ani, deplinu sanetosu. „dreptu indrep-tandu cuventulu adevéralui.“ Se traiesci, prea-santite Parinte! Aminu!